

اولین بانوی فرماندار کرد اهل سنت در استان کرمانشاه در گفت‌وگو با «ایران» از تجربه مدیریت زنان و موانع پیش روی آنان می‌گوید

از یک خانواده روستایی تا فرمانداری؛ روایت یک باور

گفت‌وگو

بیتا میرعظیمی
گروه ایران زمین

افزایش سهم زنان در سطوح عالی مدیریتی، یکی از موضوعات مهم در ارزیابی رویکرد دولت چهاردهم به استفاده از ظرفیت‌های انسانی و تحقق عدالت در فرصت‌های شغلی و مدیریتی است. انتصاب زنان در مسئولیت‌های اجرایی، به‌ویژه در استان‌هایی با تنوع قومی و مذهبی، علاوه بر اهمیت مدیریتی، پیامدهای اجتماعی و فرهنگی نیز به همراه دارد؛ چراکه می‌تواند زمینه تغییر نگرش عمومی به توانمندی زنان و افزایش مشارکت آنان در فرآیند تصمیم‌گیری را فراهم کند. با این حال، حضور زنان در جایگاه‌های مدیریتی همچنان با چالش‌هایی مانند کلیشه‌های جنسیتی، محدودیت فرصت‌های ارتقا و ضرورت اثبات چندباره توانمندی‌ها همراه است.

در استان کرمانشاه، انتصاب خدیجه جشن‌پرور به عنوان اولین بانوی فرماندار اهل سنت در شهرستان روانسر، تجربه‌ای قابل‌توجه در این زمینه محسوب می‌شود. او که فعالیت حرفه‌ای خود را از تدریس و تحصیل در رشته علوم اقتصادی آغاز کرده و سپس در بخش‌های مختلف استانداری و فرمانداری تجربه کسب کرده است، اکنون علاوه بر پیگیری پروژه‌های عمرانی و اقتصادی، بر افزایش مشارکت زنان در فعالیت‌های اجتماعی نیز تأکید دارد. خانم فرماندار معتقد است، زنان برای دیده‌شدن در محیط‌های مدیریتی غالباً باید بیش از مردان تلاش کنند، اما تخصص، پشتکار و اعتماد به توانایی‌های فردی می‌تواند بسیاری از موانع را پشت سر بگذارد. به مناسبت روز گرامیداشت مقام زن و مادر با اولین بانوی فرماندار اهل سنت در روانسر درباره مسیر مدیریتی، دستاوردهای شهرستان، چالش‌های مدیریت زنان و آینده مشارکت آنان در استان کرمانشاه گفت‌وگو کرده‌ایم. مشروح این گفت‌وگو از نظرتان می‌گذرد.

ابتدا درباره مسیر حرفه‌ای و مدیریتی خود، از آغاز فعالیت‌های اجرایی تا رسیدن به مسئولیت فرمانداری روانسر توضیح دهید. چه تجربه‌ها، فرصت‌ها و انگیزه‌هایی زمینه‌ساز حضور شما در سطوح عالی مدیریت سیاسی و اجرایی شد؟

من در خانواده‌ای پرجمعیت در روستای کندوله سنجابی از توابع شهرستان روانسر به دنیا آمدم و در یکی از مناطق حاشیه‌ای شهر کرمانشاه بزرگ شدم.

در ۱۳سالگی پدرم را از دست دادم و مادرم با خیاطی، بار اداره خانواده را بر دوش کشید. همان دوران به من آموخت که رسیدن به هدف، جز با تلاش و پشتکار ممکن نیست.

پس از پایان تحصیلات دیپلم در رشته علوم انسانی در سال ۱۳۸۲، در رشته اقتصاد بازرگانی دانشگاه رازی پذیرفته شدم. با وجود دشواری درس‌هایی مانند ریاضی و آمار، در میان همه ورودی‌های این رشته در دانشگاه رازی رتبه ممتاز را کسب کردم و سپس در همان دانشگاه، مقطع کارشناسی‌ارشد علوم اقتصادی را گذراندم و در سال ۱۳۸۹ از پایان‌نامه‌ام دفاع کردم.

همزمان با تحصیل و پس از آن، در مراکز آموزشی مختلف از جمله دانشگاه رازی و علمی‌کاربردی تدریس کردم.

در سال ۱۳۹۴، پس از کسب رتبه اول در آزمون استخدامی، فعالیت خود را در فرمانداری روانسر آغاز کردم. سپس به دلیل تجربه و فعالیت در حوزه تدوین اسناد اقتصادی، به سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان مأمور شدم و در ادامه در استانداری کرمانشاه و دفتر جذب سرمایه‌گذاری فعالیت کردم.

در سال ۱۳۹۹ نیز به عنوان معاون برنامه‌ریزی و توسعه فرمانداری کرمانشاه منصوب شدم و ۳۰ ماه در این مسئولیت خدمت کردم. پس از آن، در دفتر هماهنگی امور اقتصادی استانداری مشغول شدم تا اینکه مسئولیت فرمانداری روانسر به من پیشنهاد شد. این انتصاب حاصل سال‌ها تجربه در بخش‌های مختلف اجرایی بود.

یکی از مهم‌ترین اهدافم از ابتدای مسئولیت تاکنون، تغییر نگرش جامعه نسبت به توان مدیریتی زنان بوده است. تجربه این مدت نشان داد که معیار ارزیابی مدیران باید تخصص، عملکرد و پاسخگویی باشد، نه جنسیت

معتقدم حضور زنان در مسئولیت‌های مهم، فرصتی برای اثبات توانمندی‌های آنان است. مسیر من نشان می‌دهد اگر به دختران اعتماد شود و فرصت رشد در اختیارشان قرار گیرد، می‌توانند به جایگاه‌های مهم مدیریتی دست یابند.

حضور شما در جایگاه فرماندار چه تأثیری بر نگاه جامعه محلی به توانمندی زنان داشته است؟ آیا در این مدت تغییری در میزان اعتماد عمومی به زنان برای پذیرش مسئولیت‌های مدیریتی و سیاسی مشاهده کرده‌اید؟

یکی از مهم‌ترین اهدافم از ابتدای مسئولیت تاکنون، تغییر نگرش جامعه نسبت به توان مدیریتی زنان بوده است. تجربه این مدت نشان داد که معیار ارزیابی مدیران باید تخصص، عملکرد و پاسخگویی باشد، نه جنسیت.

حضور یک بانوی فرماندار موجب شده زنان شهرستان با اعتماد بیشتری مطالبات اجتماعی و عمرانی خود را مطرح کنند و خواهان مشارکت فعال‌تر در امور روستاها و جامعه باشند. همچنین حضور زنان در برخی فضاهای عمومی و مذهبی که پیش‌تر عمدتاً مردانه بود، با پذیرش و بازخورد مثبت جامعه محلی همراه شده است. البته همچنان موانعی وجود دارد، اما موفقیت زنان در مسئولیت‌های اجرایی می‌تواند اعتماد عمومی را افزایش دهد و زمینه حضور بیشتر آنان را فراهم کند. مهم‌ترین دستاورد این تجربه، ایجاد امید و انگیزه در دختران و زنان جوان، به‌ویژه در مناطق روستایی است تا بدانند مسئولیت‌های بزرگ و جایگاه‌های مدیریتی دور از دسترس آنان نیست. انتصاب زنان، پیامی اجتماعی درباره برابری فرصت‌ها و نقش شایستگی در مدیریت است.

آیا در دوران مسئولیت خود با نگاه‌ها یا قضاوت‌های متفاوتی به دلیل زن بودن مواجه شده‌اید؟ در چنین شرایطی چگونه توانسته‌اید اعتماد دیگران را جلب و جایگاه و اقتدار مدیریتی خود را تثبیت کنید؟

بله، در ابتدای انتصاب ممکن بود برخی افراد درباره نحوه مدیریت یک زن در فرمانداری تردید داشته باشند و این انتصاب‌ها را نمایشی بدانند. من از همان ابتدا تلاش کردم نشان دهم که مسئولیت را با شناخت و آمادگی پذیرفته‌ام. حتی پیش از انتصاب به دوستان و همکاران گفته بودم اگر فردی توانمندتر از من برای این مسئولیت وجود دارد، معرفی شود؛ زیرا مهم این است که امور شهرستان به بهترین شکل پیش برود. آنچه بیش از تجربه اولین بودن اهمیت دارد، توانایی پاسخگویی در جایگاهی است که فرد به عنوان نماینده حاکمیت، مسئول مستقیم کیفیت زندگی مردم است؛ جایگاهی که باید در آن با تمام توان و بدون خستگی، راه را برای توسعه و عبور از فضای ناامیدی به سمت امید و زندگی هموار کرد و همزمان، دلیلی برای تأیید و تداوم انتصاب زنان دیگر در مسئولیت‌های مهم بود. من در مدت خدمت با مدد خداوند سبحان، ظرفیت مردمی ارزشمند، حمایت‌های استاندار محترم و با تکیه بر خردجمعی و حمایت از مجموعه مدیریتی شهرستان، موفق به دریافت عنوان فرماندار نمونه در حوزه مدرسه‌سازی طی دو سال متوالی، پژوهش، کتابخوانی و به عنوان زن برگزیده در میان حکمرانان زن کشور شده‌ام.

خانم فرماندار، چگونه میان مسئولیت‌های خانوادگی و نقش مادری با مسئولیت‌های سنگین فرمانداری تعادل برقرار می‌کنید؟ آیا پذیرش این مسئولیت اجرایی، چالشی در زندگی خانوادگی شما ایجاد کرده است؟

مدیریت یک شهرستان مسئولیتی زمانبر است و گاهی مسائل اجرایی از ساعات اداری فراتر می‌رود. در چنین شرایطی، حمایت خانواده اهمیت زیادی دارد. همسرم فرهنگی است و در حوزه مهندسی ساختمان نیز فعالیت می‌کند. همراهی او در این مسیر بسیار مؤثر بوده و در بسیاری از مواقع، با درک شرایط کاری من، مسئولیت‌های مربوط به فرزندان را برعهده می‌گیرد.

من دو فرزند دارم و تلاش می‌کنم در کنار مسئولیت فرمانداری، نقش مادری را نیز به‌درستی ایفا کنم. البته نمی‌توانم بگویم هیچ‌گاه از نظر زمانی و عاطفی با محدودیت مواجه نشده‌ام؛ گاهی حجم کار آن‌قدر زیاد است که فرصت کافی برای زندگی شخصی باقی نمی‌ماند و احساس می‌کنم در برخی مقاطع از خانواده‌ام کم گذاشته‌ام. به باور من، پشت موفقیت هر زن یا مردی که در عرصه مدیریت فعالیت می‌کند، همراهی خانواده قرار دارد. نمی‌توان از زنان انتظار داشت بدون حمایت همسر و خانواده، در همه عرصه‌ها بی‌نقص عمل کنند.

تقسیم مسئولیت و درک متقابل، به‌ویژه برای زنانی که مسئولیت‌های اجرایی سنگین دارند، ضروری است. باور دارم الگوی واقعی برای دختران ما زنی است که هم در خانه و هم در میدان مسئولیت، با همه دشواری‌ها، راه خود را ادامه می‌دهد.

به نظر شما مهم‌ترین موانع حضور زنان در سطوح عالی مدیریت و تصمیم‌گیری سیاسی و اجرایی چیست؟ برای افزایش فرصت حضور زنان، به‌ویژه زنان اهل سنت و مناطق کمتربرخوردار، چه اقداماتی باید در فرآیند انتخاب و انتصاب مدیران انجام شود؟

یکی از دلایل اصلی محدود بودن حضور زنان در مدیریت، مسأله اعتماد و فرصت است. زنان توانمند زیادی در بخش‌های مختلف جامعه حضور دارند، اما همیشه فرصت کافی برای نشان دادن توانایی‌هایشان در اختیار آنان قرار نمی‌گیرد.

گاهی در فرآیند انتخاب مدیران، پیش از بررسی تخصص و تجربه فرد، درباره توانایی او بر اساس جنسیت قضاوت می‌شود و حتی اشتباهات او را به جنسیتش نسبت می‌دهند. این مسأله در برخی مناطق کمتربرخوردار و دارای بافت اجتماعی سنتی بیشتر به چشم می‌خورد. من معتقدم باید به زنان فرصت حضور در جایگاه‌های تصمیم‌گیری داده شود. نمی‌توان از آنان انتظار داشت توان مدیریتی خود را ثابت کنند، اما همزمان فرصت ورود به این حوزه‌ها را از آنان دریغ کرد. افزایش مشارکت زنان نیز نباید فقط به انتصاب چند مدیر زن محدود شود؛ لازم است مسیر ارتقای شغلی برای زنان در سطوح کارشناسی، مدیریتی و تصمیم‌سازی فراهم باشد. به‌ویژه زنان اهل سنت و مناطق کمتربرخوردار باید بتوانند بر اساس شایستگی و تجربه خود وارد عرصه مدیریت شوند.

عدالت در فرصت‌ها زمانی محقق می‌شود که محدودیت‌های جغرافیایی، فرهنگی و جنسیتی مانع دیده‌شدن نیروهای توانمند نباشد. خوشبختانه بهره‌مندی از ظرفیت زنان در بخش‌های مختلف مورد توجه، تأکید و حمایت استاندار محترم است؛ تا جایی که اولین انتصاب ایشان در حوزه فرمانداران به یک فرماندار زن تعلق گرفت. برای عملی‌شدن این هدف، چند گام را ضروری می‌دانم: شناسایی و معرفی زنان توانمند و باتجربه در هر شهرستان به عنوان مدیران آینده؛ همراهی مدیران باتجربه با مدیران جوان و تازه‌کار؛ توجه جدی به زنان اهل‌سنت و مناطق کمتربرخوردار در فرآیند معرفی و انتخاب؛ و ارزیابی مدیران صرفاً بر اساس عملکرد. تجربه نشان داده است هر انتصاب موفق، اعتماد به انتصاب‌های بعدی را آسان‌تر می‌کند.

حضور زنان در مدیریت سیاسی چه تأثیری بر اولویت‌های تصمیم‌گیری و نگاه به مسائل اجتماعی و اقتصادی شهرستان دارد؟ آیا در دوره مسئولیت خود توانسته‌اید رویکرد متفاوتی در مدیریت شهرستان ایجاد کنید؟

معتقدم زنان به دلیل تجربه‌های اجتماعی و خانوادگی خود، در بسیاری از موارد نگاهی دقیق و همه‌جانبه به مسائل جامعه دارند؛ البته این به معنای آن نیست که همه زنان یک شیوه مدیریتی دارند یا همه مردان از یک الگو پیروی می‌کنند. مهم، حضور دیدگاه‌های متنوع در مدیریت است.

در مدیریت خودم تلاش کرده‌ام جزئیات مسائل مردم نیز دیده شود. گاهی موضوعی از نگاه دستگاه اجرایی کوچک به نظر می‌رسد، اما برای یک خانواده یا روستا اهمیت حیاتی دارد. آب شرب، راه دسترسی، مدرسه و خدمات بهداشتی از جمله مسائلی هستند که مستقیماً با کیفیت زندگی مردم ارتباط دارند.

در مناطق شهری نیز ارتقای سطح خدمات و سهولت دسترسی به آن از اولویت‌های من است؛ با اقدامات ارزشمند شهرداران در زمینه بهسازی و مبلمان معابر، فضای سبز، روشنایی، ایجاد فضاهای سینمای روباز، زمین چمن مصنوعی و زیباسازی، رضایت شهروندان تا حد قابل‌توجهی تأمین شده و این اقدامات به صورت مستمر پیگیری می‌شود.

در حوزه اقتصادی نیز معتقدم فرمانداری باید در رفع موانع تولید پیش‌قدم باشد. گاهی یک واحد اقتصادی به دلیل مشکلات تأمین آب، گاز، برق یا مسائل مربوط به معارضان نمی‌تواند فعالیت خود را توسعه دهد و اگر این موانع برطرف نشوند، فرصت اشتغال از بین می‌رود. مدیر باید در خدمت مردم باشد؛ برخورد محترمانه و شنیدن مشکلات مردم نه‌تنها نشانه ضعف نیست، بلکه به افزایش اعتماد عمومی کمک می‌کند.

با توجه به محورهای مختلف توسعه شهرستان روانسر، مهم‌ترین اولویت‌های اجرایی شما در حوزه زیرساخت، اشتغال، سرمایه‌گذاری و توسعه اقتصادی چه بوده و چه نتایج ملموسی از اجرای این برنامه‌ها حاصل شده است؟

از ابتدای مسئولیت، توسعه روانسر را با تمرکز بر زیرساخت‌های عمرانی، درمان، آموزش و راه‌های ارتباطی دنبال کردم. مهم‌ترین پروژه، چهاربانده‌کردن محور کرمانشاه به روانسر و اورامانات به طول حدود ۴۶ کیلومتر با اعتباری بالغ بر یک‌هزار و ۸۲۵ میلیارد تومان است.

بیمارستان ۶۴ تختخوابی روانسر نیز که ساخت آن از سال ۱۳۹۴ آغاز شده، اکنون ۴۵ درصد پیشرفت فیزیکی دارد.

در حوزه آموزش، ۱۷ مدرسه با مشارکت خیرین احداث شده و استخر دانش‌آموزی شهرستان پس از سال‌ها توقف به بهره‌برداری رسیده است. همچنین حدود ۴۰ کیلومتر از راه‌های اصلی و فرعی بهسازی و روکش شده است. از اقدامات شاخص دیگر، تشکیل اولین انجمن خیریه راه‌سازی استان است که با استفاده از ظرفیت معادن شهرستان، مصالح مورد نیاز بهسازی راه‌های ۱۶ روستا به طول ۳۲.۵ کیلومتر را بدون دریافت اعتبار مستقیم دولتی تأمین کرده است.

در حوزه آبرسانی، رفع مشکل آب پایدار ۵۵ روستا و تکمیل تصفیه‌خانه آب و فاضلاب روانسر در دستورکار قرار دارد. این شهرستان با وجود سهم ۲.۵ درصدی از جمعیت استان، طی دو سال متوالی رتبه اول اشتغال‌زایی استان را کسب کرده و از نظر پرداخت تسهیلات اشتغال در جایگاه سوم قرار گرفته است. همچنین در برخی تسهیلات حمایتی بهزیستی، کمیته امداد و بنیاد شهید رتبه اول استان را دارد.

در حوزه آبرسانی، رفع مشکل آب پایدار ۵۵ روستا و تکمیل تصفیه‌خانه آب و فاضلاب روانسر در دستورکار قرار دارد. این شهرستان با وجود سهم ۲.۵ درصدی از جمعیت استان، طی دو سال متوالی رتبه اول اشتغال‌زایی استان را کسب کرده و از نظر پرداخت تسهیلات اشتغال در جایگاه سوم قرار گرفته است. همچنین در برخی تسهیلات حمایتی بهزیستی، کمیته امداد و بنیاد شهید رتبه اول استان را دارد.

حمایت از زنان در واقع حمایت از نسل آینده است؛ اگر از زنان و خانواده‌ها حمایت کنیم، جامعه‌ای سالم‌تر و توانمندتر خواهیم داشت

ساماندهی ورودی شاهو و ساخت پل سوم سراب روانسر اختصاص یافته که عملیات اجرایی آن رو به پایان است. توسعه انرژی خورشیدی نیز با اجرای ۳ مگاوات و پیگیری احداث ۶ مگاوات دیگر دنبال می‌شود. در بخش مسکن، ۸۹ واحد به متقاضیان واگذار شده و تأمین زمین و زیرساخت مجتمع ۱۵۰ واحدی در دست پیگیری است.

از تجربه مدیریت شهر روانسر در دوران جنگ برایمان بگویید. در آن شرایط بحرانی، چه اقداماتی برای حفظ امنیت مردم، مدیریت شرایط و تداوم خدمات‌رسانی به شهروندان انجام دادید؟

یکی از مهم‌ترین محک‌های توانمندی زنان، مدیریت روانسر در جنگ رمضان بود؛ زمانی که این شهرستان از نهم تا هفدهم اسفندماه هدف بمباران دشمن آمریکایی ـ صهیونی قرار گرفت. در دهم اسفند، پل خشکه‌رود، یکی از دو معبر شریانی روانسر و مسیر دسترسی به اورامانات، به طور کامل تخریب شد.

با احتمال حمله به پل دوم و قطع ارتباط چهار شهرستان با مرکز استان، پل یدکی با حضور میدانی مدیران و با وجود پرآب بودن رودخانه، در کمتر از ۴۸ ساعت احداث و تردد برقرار شد.

بیشترین آسیب زیرساخت‌های برق در جنگ به روانسر وارد شد؛ با این حال، با وجود از دست رفتن ۸ فیدر از ۹ فیدر شهرستان، خدمات‌رسانی پس از هر بمباران در کمتر از ۳۹ دقیقه برقرار شد؛ درحالی‌که این عملیات به ۴ ساعت زمان نیاز داشت. همچنین، حفظ فعالیت نزدیک به ۹۸ واحد از حدود ۱۰۴ واحد مرغداری شهرستان برای تداوم تولید و امنیت غذایی اهمیت داشت.

این تجربه نشان داد مدیریت بحران به حضور میدانی، هماهنگی و تصمیم‌گیری سریع نیاز دارد و جنسیت مدیر مانع مسئولیت‌پذیری نیست. مردم روانسر نیز با تشکیل گروه مردمی ساناو، بیش از ۳۰ تراکتور مجهز به مخزن آب را برای آبرسانی روستایی تجهیز کردند و آمادگی تأمین سوخت واحدهای تولیدی را داشتند. در بخش مدیریت بحران، ۳۰ میلیارد تومان اعتبار برای ایمن‌سازی نقاط پرخطر، تثبیت سنگ معلق، افتخار خدمت به چنین مردمی، مرا خوشبخت‌ترین فرماندار کشور کرده است.

به عنوان زنی که تجربه حضور در یکی از مهم‌ترین جایگاه‌های مدیریتی شهرستان را داشته‌اید، چه توصیه‌ای برای دختران و زنان روانسر و به‌ویژه زنان مناطق اهل سنت دارید که به حضور در عرصه‌های اجتماعی، اقتصادی و سیاسی علاقه‌مندند اما ممکن است با محدودیت‌ها، موانع فرهنگی یا تردیدهای خانوادگی و اجتماعی مواجه باشند؟ چه پیامی برای خانواده‌ها و جامعه دارید تا زمینه حضور و نقش‌آفرینی بیشتر زنان در مسیر توسعه منطقه فراهم شود؟

برش

من در خانواده پرجمعیت روستایی به دنیا آمدم و در مدارس دولتی تحصیل کردم. مسیر زندگی‌ام از شرایطی آغاز شد که شاید بسیاری تصور نمی‌کردند روزی بتوانم مسئولیت فرمانداری یک شهرستان را برعهده بگیرم؛ اما به علاقه‌مندی‌هایم پایبند ماندم و در همان مسیری که دوست داشتم پیش رفتم. توصیه من به دختران این است که خودشان را به محدودیت‌های ذهنی و اجتماعی محدود نکنند. قرار نیست همه افراد حتماً کارمند یا مدیر دولتی شوند؛ هر کس باید استعداد و علاقه خود را بشناسد و در حوزه‌ای که دوست دارد، از فعالیت اقتصادی و فرهنگی تا علمی و سیاسی، توانایی‌هایش را پرورش دهد. امروز فضای رسانه‌ها و ارتباطات امکان دیده‌شدن افراد را در گستره‌ای وسیع فراهم کرده است؛ اگر فردی تخصص، دانش و پشتکار داشته باشد، می‌تواند در هر نقطه‌ای از کشور فعالیت کند و ظرفیت‌های خود را نشان دهد. در این مسیر، حمایت خانواده‌ها ضروری است. خانواده باید به دختران اعتماد کند و اجازه دهد استعدادهایشان شکوفا شود. همچنین باید برای حمایت اجتماعی از زنان و کودکان در معرض آسیب و آسیب‌دیده، مراکز حمایتی دولتی و غیردولتی بیشتری ایجاد شود تا افراد نیازمند بتوانند در محیطی امن از خدمات لازم بهره‌مند شوند. حمایت از زنان در واقع حمایت از نسل آینده است؛ اگر از زنان و خانواده‌ها حمایت کنیم، جامعه‌ای سالم‌تر و توانمندتر خواهیم داشت. من معتقدم هر فردی در هر جایگاهی باید تمام توان خود را برای خدمت به مردم به کار گیرد، به‌گونه‌ای که بتواند بگوید «آنچه در توان داشتم، انجام دادم». امیدوارم روزی حضور زنان در فرمانداری‌ها، استانداری‌ها و وزارتخانه‌ها دیگر اتفاقی استثنایی تلقی نشود و معیار ارزیابی مدیران، فارغ از جنسیت، تخصص، شایستگی، تعهد و میزان خدمت به مردم باشد.

در پایان به دختران روانسر می‌گویم: باور کنید که می‌توانید. مسیر هموار نیست، اما هر قدمی که برمی‌دارید، راه را برای دختران بعد از شما باز می‌کند. به خانواده‌ها هم می‌گویم: سرمایه‌گذاری بر آینده دخترانتان، پربازده‌ترین سرمایه‌گذاری برای آینده این سرزمین است.

برش

روانسر، نگین سبزدامنه‌های شاهو

شهرستان روانسر یکی از شهرستان‌های استان کرمانشاه است که در حدود ۵۵ کیلومتری شمال غرب شهر کرمانشاه و در دامنه کوهستان شاهو قرار دارد. مرکز این شهرستان، شهر روانسر است و بر اساس سرشماری سال ۱۳۹۵، ۴۷ هزار و ۶۵۷ نفر جمعیت دارد.

روانسر با مساحتی حدود یک‌هزار و ۱۲۵ کیلومتر مربع، از شمال با استان کردستان، از غرب با شهرستان جوانرود، از شرق و جنوب با شهرستان کرمانشاه و از جنوب غربی با شهرستان دالاهو هم‌مرز است. مردم این منطقه به زبان کردی و عمدتاً با گویش سورانی اردلانی سخن می‌گویند و پیرو مذهب اهل سنت شافعی هستند.

اقتصاد شهرستان عمدتاً بر پایه کشاورزی و دامداری استوار است و منابع آبی، زمین‌های حاصلخیز و ظرفیت‌های طبیعی آن از مزیت‌های اقتصادی منطقه به شمار می‌روند. روانسر همچنین از نظر تاریخی و گردشگری اهمیت ویژه‌ای دارد.

وجود آثار باستانی متعلق به دوران پیش از تاریخ، از جمله غارهای کولیان و جاوری، دخمه تاریخی روانسر و تپه موسایی، نشان‌دهنده پیشینه کهن سکونت در این منطقه است.

غار قوری‌قلعه، یکی از مهم‌ترین جاذبه‌های طبیعی ایران و از آثار طبیعی ملی کشور نیز در بخش شاهو و در نزدیکی این شهرستان قرار دارد. سراب گنی‌خانی و چشم‌اندازهای طبیعی شاهو نیز از دیگر ظرفیت‌های گردشگری روانسر هستند.

